

הושע

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה ויתם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: 2 תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: 3 וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן: 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוה והשבתי ממלכות בית ישראל: 5 והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל: 6 ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: 7 ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: 8 ותנמל את לא רחמה ותהר ותלד בן: 9 ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם: 10 והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: 11 ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל:

2

1 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: 2 ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר

זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה: ³ פן אפשיטנה ערמה והצנתיה כיום הולדה ושמתייה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא: ⁴ ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים המה: ⁵ כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי: ⁶ לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: ⁷ ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: ⁸ והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: ⁹ לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה: ¹⁰ ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: ¹¹ והשבתי כל משושה חנה חדשה ושבתי וכל מועדה: ¹² והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה: ¹³ ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה: ¹⁴ לכן הנה אנכי מפתיה והלכתייה המדבר ודברתי על לבה: ¹⁵ ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה מארץ מצרים: ¹⁶ והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: ¹⁷ והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: ¹⁸ וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח: ¹⁹ וארשתיך לי

לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים:
 20 וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה: 21 והיה ביום
 ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את
 הארץ: 22 והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת
 היצהר והם יענו את יזרעאל: 23 וזרעתיה לי בארץ
 ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא
 יאמר אלהי:

3

1 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע
 ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל
 אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים: 2 ואכרה לי
 בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: 3 ואמר
 אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש
 וגם אני אליך: 4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין
 מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים:
 5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת
 דויד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים:

4

1 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי
 הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ:
 2 אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדרמים נגעו:
 3 על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה
 ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו: 4 אך איש אל ירב ואל
 יוכח איש ועמך כמריבי כהן: 5 וכשלת היום וכשל גם
 נביא עמך לילה ודמיתי אמך: 6 נדמו עמי מבלי הדעת
 כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת

אלהיך אשכח בניך גם אני: ⁷ כרבם כן חשאו לי כבודם בקלון אמיר: ⁸ חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו: ⁹ והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: ¹⁰ ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר: ¹¹ זנות ויין ותירוש יקח לב: ¹² עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם: ¹³ על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: ¹⁴ לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט: ¹⁵ אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הנגלגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוה: ¹⁶ כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב: ¹⁷ חבור עצבים אפרים הנח לו: ¹⁸ סר סבאם הזנה הזנו אתבו הבו קלון מגניה: ¹⁹ צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם:

5

¹ שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור: ² ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם: ³ אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל: ⁴ לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו: ⁵ וענה גאון ישראל בפניו וישראל

ואפרים יכשלו בעונם כשל גם יהודה עמם: ⁶ בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חליץ מהם: ⁷ ביהוה בגדו כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקיהם: ⁸ תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחר־ך בנימין: ⁹ אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה: ¹⁰ היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי: ¹¹ עשוק אפרים רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי צו: ¹² ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה: ¹³ וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה מכם מזור: ¹⁴ כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל: ¹⁵ אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני:

6

¹ לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו: ² יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: ³ ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ: ⁴ מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך: ⁵ על כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי ומשפטיך אור יצא: ⁶ כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות: ⁷ והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי: ⁸ גלעד קרית פעלי און עקבה מדם: ⁹ וכחכי

איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו: 10 בבית ישראל ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים נטמא ישראל: 11 גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי:

7

1 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר ונגב יבוא פשט גדוד בחוץ: 2 ובל יאמרו ללבכם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו: 3 ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים: 4 כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו: 5 יום מלכנו החלו שרים חמת מין משך ידו את לצצים: 6 כי קרבו כתנור לבם בארבעם כל הלילה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה: 7 כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אלי: 8 אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה בלי הפוכה: 9 אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע: 10 וענה גאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת: 11 ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו: 12 כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם: 13 אוי להם כי נדרו ממני שד להם כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים: 14 ולא זעקו אלי בלבם כי ילילו על משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי: 15 ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואלי יחשבו רע: 16 ישובו לא על היו כקשת

רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ מצרים:

8

1 אל חכך שפר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורתני פשעו: 2 לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל: 3 זנח ישראל טוב אויב ירדפו: 4 הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת: 5 זנח עגלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין: 6 כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה עגל שמרון: 7 כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמח אולי יעשה זרים יבלעהו: 8 נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו: 9 כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: 10 גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים: 11 כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא: 12 אכתוב לו רבו תורתני כמו זר נחשבו: 13 זבחי הבהבי יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים ישובו: 14 וישכח ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצרות ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנתיה:

9

1 אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן: 2 גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה: 3 לא ישבו בארץ יהוה

ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו: 4 לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה: 5 מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה: 6 כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מף תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם: 7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה: 8 צפה אפרים עם אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו: 9 העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד חטאתם: 10 כענבים במדבר מצאתי ישראל כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם המה באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם: 11 אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהריון: 12 כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם כי גם אוי להם בשורי מהם: 13 אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הורג בניו: 14 תן להם יהוה מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקים: 15 כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על רע מעלליהם מביתי אנרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם סררים: 16 הכה אפרים שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי ילדון והמתי מחמדו בטנם: 17 ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו נרדים בגוים:

10

1 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו מצבות: 2 חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדר מצבותם: 3 כי

עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך
 מה יעשה לנו: 4 דברו דברים אלות שוא כרת ברית
 ופרח כראש משפט על תלמי שדי: 5 לעגלות בית און
 יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו
 על כבודו כי גלה ממנו: 6 גם אותו לאשור יובל מנחה
 למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו:
 7 נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים: 8 ונשמדו
 במות און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם
 ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו: 9 מימי הגבעה
 חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה
 על בני עלוה: 10 באותי ואסרם ואספו עליהם עמים
 באסרם לשתי עינתם: 11 ואפרים עגלה מלמדה אהבתי
 לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש
 יהודה ישדד לו יעקב: 12 זרעו לכם לצדקה קצרו לפי
 חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהוה עד יבוא וירה
 צדק לכם: 13 חרשתם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי
 כחש כי בטחת בדרכך ברב גבוריך: 14 וקאם שאון
 בעמך וכל מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבאל ביום
 מלחמה אם על בנים רטשה: 15 ככה עשה לכם בית אל
 מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

11

1 כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני:
 2 קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים
 יקטרון: 3 ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתיו
 ולא ידעו כי רפאתים: 4 בחבלי אדם אמשכם בעבתות
 אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו

אוכיל: 5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: 6 וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם: 7 ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו יחד לא ירומם: 8 איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי: 9 לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: 10 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים: 11 יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה: 12 סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן:

12

1 אפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום כזב ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל: 2 וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו: 3 בבטן עקב את אחיו ובאוננו שרה את אלהים: 4 וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו: 5 ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: 6 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד: 7 כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב: 8 ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא: 9 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד: 10 ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי

וביד הנביאים אדמה: ¹¹ אם גלעד און אך שוא היו
 בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי:
¹² ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה
 שמר: ¹³ ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים
 ובנביא נשמר: ¹⁴ הכעיס אפרים תמרורים ודמיו עליו
 יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו:

13

¹ כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם
 בבעל וימת: ² ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה
 מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם
 אמרים זבחי אדם עגלים ישקון: ³ לכן יהיו כענן בקר
 וכטל משכים הלך כמץ יסער מגרן וכעשן מארבה:
⁴ ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא
 תדע ומושיע אין בלתי: ⁵ אני ידעתך במדבר בארץ
 תלאבות: ⁶ כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על כן
 שכחוני: ⁷ ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך אשור:
⁸ אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם
 כלביא חית השדה תבקעם: ⁹ שחתך ישראל כי בי
 בעזרך: ¹⁰ אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך ושפטיך
 אשר אמרת תנה לי מלך ושרים: ¹¹ אתן לך מלך באפי
 ואקה בעברתי: ¹² צרור עון אפרים צפונה חטאתו:
¹³ חבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא חכם כי עת לא
 יעמד במשבר בנים: ¹⁴ מיד שאול אפרם ממות אנאלם
 אהי דברייך מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני:
¹⁵ כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר
 עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי

חמדה: 16 תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו
עלליהם ירטשו והריותיו יבקעו:

14

1 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך:
2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא
עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: 3 אשור לא יושיענו
על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו
אשר בך ירחם יתום: 4 ארפא משובתם אהבם גדבה כי
שב אפי ממנו: 5 אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך
שרשיו כלבנון: 6 ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו
כלבנון: 7 ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו
כיין לבנון: 8 אפרים מה לי עוד לעצבים אני ענית
ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: 9 מי חכם
ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו
בם ופשעים יכשלו בם:

מודרני עברי ד תנ

The Holy Bible in Modern Hebrew

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

2022-06-14

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 15 Jun 2022

53d9715c-3509-54f2-9e87-2cb0afdfb800